



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. Š.**, bytem A., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 15.11.2011 proti rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje** se sídlem 360 21 Karlovy Vary, Závodní 353/88, ze dne 27.10.2011 č.j.: X o *doplatek na bydlení*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 27.10.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, č.j.: X vydané dne 3.10.2011 se z r u š u j í** pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

S účinností od 1.1.2012 byl zákonem č. 366/2011 Sb. změněn i zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, proto je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 27.10.2011 bylo žalobou napadeno.

Včasnou žalobou se domáhá žalobce přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí správního orgánu, tj. Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**) ze dne 27.10.2011 č.j.: X, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen **MěÚ**), č.j.: X vydané dne 3.10.2011 (*ze dne 3.10.2011*), kterým nebyla žalobci přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení s odůvodněním, že žalobce podal dne 5.9.2011 žádost o uvedenou dávku a vzhledem

k uvedeným skutečnostem bylo rozhodnuto o nepřiznání doplatku na bydlení, když se u něho jedná o nájemní formu bydlení (předložena nájemné smlouva) a výše měsíční úhrady činí 3.800,-Kč (služby započteny v nájemném dle protokolu sepsaného s žalobcem dne 5.9.2011), výše přiznané dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení činí 2.863,-Kč (v září 2011 vyplaceno 2.863,-Kč), od 8.3.2011 mu je vyplácen příspěvek na živobytí 2.020,-Kč měsíčně (od 7.3.2011 je veden jako uchazeč o zaměstnání bez nároku na podporu v nezaměstnanosti) a neuvedl žádné další posuzované osoby; dále byl citován § 35 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, v platném znění (dále jen **zákon**).

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 27.10.2011 popsal KÚ průběh řízení a mimo jiné uvedl, že přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí (*vydané dne 3.10.2011*) a řízení předcházející vydání tohoto rozhodnutí, současně provedl kontrolu výpočtu výše dávky doplatek na bydlení (dále jen **dávka**) a nezjistil pochybení MěÚ při vydání rozhodnutí o nepřiznání předmětné dávky na základě žádosti podané dne 5.9.2011. Při posuzování nároku na dávku vycházel KÚ jako odvolací správní orgán především z § 33 zákona a z toho, že odůvodněné náklady na bydlení žalobce v rozhodném období činily 1.292,-Kč, příjem 0,-Kč, příspěvek na živobytí 2.020,-Kč a částka živobytí žalobce činila 2.020,-Kč (výpočet: $(0,-Kč + 2.020,-Kč) - 1.292,-Kč = 728,-Kč$); částka 728,-Kč je nižší než částka živobytí žalobce 2.020,-Kč a žalobce tedy splňoval podmínky nároku na dávku v souladu s § 33 odst. 1 zákona. Při stanovení výše dávky je však nutné vycházet z § 35 zákona, v němž je uvedeno, že výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení připadajících na kalendářní měsíc, sníženou o příspěvek na bydlení náležející za předchozí kalendářní měsíc, a částkou, o kterou příjem osoby, zvýšený o vyplacený příspěvek na bydlení převyšuje částku živobytí osoby. Příspěvek na bydlení žalobce náležející za předchozí kalendářní měsíc činil 2.863,-Kč (výpočet: $(1.292,-Kč - 2.863,-Kč) - (0,-Kč + 2.020,-Kč - 2.020,-Kč) = -1.571,-Kč$). Na základě uvedeného není možné stanovit výši dávky doplatek na bydlení, i když žalobce v měsíci červenci 2011 sice splnil zákonem stanovené podmínky pro nárok na dávku doplatek na bydlení, tato mu však dle zákonného výpočtu vychází v záporné výši a dávku tedy nelze přiznat; v měsíci září 2011 na základě uvedeného žalobci dávka nenáležela. K námitce žalobce bylo uvedeno, že dle § 34 zákona bylo možno stanovovat výši cílového nájemného do 31.12.2010, po tomto datu nelze do odůvodněných nákladů na bydlení započítávat nájemné až do výše cílového nájemného (součin cílové hodnoty měsíčního nájemného platné pro daný kalendářní rok a podlahové plochy bytu) a po 1.1.2011 s ohledem na změnu zákona o zvyšování nájemného zákonem č. 150/2009 Sb. se musí vlastníci bytů nepodléhajících již regulaci nájemného o výši nájemného dohodnout s nájemci. Vzhledem k tomu, že Ministerstvo pro místní rozvoj dosud nemá k dispozici objektivní údaje o výši nájemného v jednotlivých regionech, městech a obcích, bylo na základě metodického vedení MPSV doporučeno pro účely zákona do doby, než bude k dispozici mapa výše „v místě a čase obvyklého nájemného v jednotlivých regionech“, vycházet z výše „v místě a čase obvyklého nájemného“. Pokud nájemné doložené osobou převyšuje toto nájemné v místě a čase obvyklé, doporučuje se pak počítat pro účely stanovení výše dávek pomoci v hmotné nouzi právě nájemné v místě a čase obvyklé. Žalobce hradí 3.800,-Kč nájemné měsíčně za byt s podlahovou plochou 5 m², která je podprůměrná; nájemné v místě a čase obvyklé v obci A. pro typ bytu obývaného žalobcem činí 34,-Kč/m², přičemž se při výpočtu nájemného vychází z podlahové plochy 38 m², takže nájemné v místě a čase obvyklé činí 1.292,-Kč ($34 \times 38 = 1.292$) měsíčně.

V žalobě zdůraznil žalobce mimo jiné svůj nesouhlas s názorem správního orgánu, protože jde o rozhodnutí, kde se jeho odůvodnění nezakládá na právnickém odůvodnění a vůbec se nezabývá námitkami odvolatele, tedy jde o rozhodnutí proti správnímu řádu, nedodržující právní rámec, odepírající mu základní práva a diskriminující jeho osobu; dle něho je výše doplatku na bydlení určena tak, aby po zaplacení odůvodněných nákladů na bydlení (nájmu, služeb s bydlením spojených a nákladů za dodávku energií) zůstala osobě částka živobytí, což správní orgán úplně překroutil. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí KÚ pro nezákonnost a překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 1.8.2011 k podané žalobě navrhl závěrem zamítnutí žaloby v plném rozsahu dle § 78 odst. 5 s.ř.s. a uvedl mimo jiné, že podrobně prozkoumal napadená správní rozhodnutí, kterými bylo rozhodnuto o nepřiznání dávky pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení. Důvodem pro nepřiznání dávky bylo zjištění, že žalobce není osobou v hmotné nouzi a tím nejsou naplněny základní zákonné požadavky upravené v ust. § 33 a násl. zákona č. 111/2006 Sb. Žalobou napadená správní rozhodnutí byla vydána po důkladném vyhodnocení všech právních i skutkových okolností konkrétního případu. Ve zbytku žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadených správních rozhodnutí.

*Ze zaslaného správního spisu soud zjistil, že jeho obsah v této věci nesplňuje náležitosti stanovené v § 17 odst. 1 správního řádu (**zákon č. 500/2004 Sb.**), jelikož neobsahuje veškeré rozhodující podklady pro vydání rozhodnutí stanovené zejména v § 50 odst. 1 správního řádu, tudíž není zřejmé, jak mohly správní orgány ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu hodnotit podklady, zejména důkazy, podle své úvahy a přitom pečlivě přihlídnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ve spisu jsou totiž založeny kromě *žádosti žalobce o doplatek na bydlení* ze dne 5.9.2011 veškeré podklady, jejichž obsah je uveden v odůvodnění rozhodnutí MěÚ ze dne 3.10.2011, ale nejsou založeny žádné podklady, na jejichž základě až KÚ stanovil výši odůvodněných nákladů na bydlení žalobce v rozhodném období ve výši 1.292,-Kč (měsíčně). Dále je založeno *rozhodnutí MěÚ ze dne 3.10.2011* č.j.: X o nepřiznání doplatku na bydlení; *včasné odvolání žalobce* doručené MěÚ dne 6.10.2011 proti rozhodnutí ze dne 3.10.2011, ve kterém namítal, že rozhodnutí je matoucí a zcela scestné, takzvaně postrádá logiku a široké veřejnosti je známo, že výše doplatku na bydlení je určena tak, aby po zaplacení odůvodněných nákladů na bydlení (nájmu, služeb s bydlením spojených a nákladů za dodávku energií) zůstala osobě částka živobytí; v zákoně je dáno, že do odůvodněných nákladů na bydlení se započítává nájemné až do výše cílového nájemného, na což správní orgán zcela zapomněl. Ve spisu se nachází i *postoupení odvolání KÚ* a také *rozhodnutí KÚ ze dne 27.10.2011* napadené žalobou.*

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právníckou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právníckých osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech pomoci v hmotné nouzi *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů shora uvedených. *Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ, jakož i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá žádnou oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.* Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offo, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, však v této věci byla žalobcem namítána a shledána důvodnou.

Rozhodnutí KÚ napadené žalobou, ani jemu předcházející rozhodnutí MěÚ, nejsou plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, když v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Ve správním spisu ale nejsou založeny všechny nezbytné podklady pro vydání rozhodnutí správním orgánem, když není vůbec zjistitelná výše odůvodněných nákladů na bydlení žalobce, tedy kdy, kým a u koho byly zjištěny rozhodné skutečnosti, na jejichž základě bylo ve vztahu k typu bytu užívaného žalobcem vycházeno KÚ z výše nájemného 34,-Kč/m² v místě a čase obvyklém, tj. v A., ačkoliv se jedná o nepochybně velmi podstatnou skutečnost nezbytnou pro zjištění nároku na předmětnou dávku; takové rozhodnutí je tudíž pro vady řízení nepřezkoumatelné dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s., neboť je nesrozumitelné a v něm uvedený skutkový stav nemá plně oporu ve správním spisu. Navíc z rozhodnutí MěÚ nelze ani zjistit žádné skutečnosti o odůvodněných nákladech na bydlení žalobce, což je jednou z podmínek pro použití § 35 zákona, natož aby byl zřejmý důvod nepřiznání požadované dávky, pro což nestačí pouhý výčet informací týkající se sociální situace žalobce.

Dle názoru soudu KÚ nepostupoval správně, když odvoláním napadené rozhodnutí MěÚ nezrušil, neboť neuvedením rozhodné částky odůvodněných nákladů na bydlení žalobce a důvodu nepřiznání požadované dávky je rozhodnutí MěÚ nesrozumitelné a tedy i nepřezkoumatelné. Dalšího pochybení se dopustil KÚ i tím, že do odůvodnění rozhodnutí ze

dne 27.10.2011 mimo jiné uvedl, že současně provedl kontrolu výpočtu výše dávky doplatek na bydlení, avšak v rozhodnutí MěÚ ani ve správním spisu nebyl žádný výpočet obsažen a navíc nelze vůbec zjistit, na základě jakých, kdy, kde zjištěných a z čeho vyplývajících rozhodných skutečností KÚ dospěl k závěru o výši odůvodněných nákladů bydlení žalobce, které činily 1.292,-Kč. Přesto, že odůvodnění rozhodnutí KÚ je podrobnější, k čemuž nepochybně vedla snaha napravit pochybení MěÚ, je i toto rozhodnutí ze shora uvedených důvodů nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost - absence podkladů pro jeho vydání, které musí být vždy založeny ve správním spisu (např. úřední záznam), ač se jedná i o skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, neboť zjištěný skutkový stav nemá plně oporu ve správním spisu, což způsobuje vady řízení.

Rozhodnutí správních orgánů v této věci tudíž nejsou plně v souladu s § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, takže jsou fakticky nepřezkoumatelná, jak ostatně uvedl i žalobce, i když soud nepřezkoumatelnost shledal i z jiných důvodů.

S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 27.10.2011 i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ vypravené dne 3.10.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.) bez jednání rozsudkem (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spisu oporu a vyžaduje zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku. Ostatní žalobní body žalobce nebyly shledány důvodnými, když nebyla shledána jeho diskriminace, nezákonnost v postupu rozhodujících správních orgánů ani jimi překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití či špatné poukazování na ustanovení zákona. Soud ještě podotýká, že žádný ze správních orgánů ani soud neodpovídá za obsah příslušného zákona a jeho srozumitelnost či nesrozumitelnost, ale kvalita zákona se nepochybně vždy odrazí i v rozhodnutí dle něho vydaného. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

Příslušný správní orgán v této věci po zhodnocení rozhodných skutečností vydá nové rozhodnutí, jehož výrok i obsah bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě i zákona o hmotné nouzi a i s dostatečně vyjádřeným shora citovaným názorem zdejšího soudu s tím, že nejprve budou zjištěny a zajištěny všechny nezbytné podklady, z nichž bylo vycházeno, ač nejsou ve spisu založeny (např. lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti, ale musí být ve správním spisu obsaženy), pro vydání nového rozhodnutí.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, rozhodnuto proto bylo, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o

kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. prosince 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně